

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNA RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o ekonomii społecznej
Autor	Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej
Projekt z dnia	12 maja 2021 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel/Patrycja Grebla-Tarasek
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 2 w zw. 2 art. 2 pkt 8	Zbyt szerokie ujęcie regulacji ustawy poprzez zastosowanie zwrotu „usług społecznych”. Definicja ustawowa jest nieprecyzyjna a będzie miała bezpośredni wpływ chociażby na wybór formy wydatkowania środków publicznych.	<p>Przy definicji usług społecznych odwołano się do katalogu z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych. Każde zadanie ze wskazanego w art. 2 wskazanej ustawy obszaru, które zostało opisane w przytoczonej ustawie, zgodnie z art. 1 pkt 2 będzie musiało być realizowane zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie o ekonomii społecznej, co w praktyce będzie uwagi mogło rodzić problemy.</p> <p>Przykład 1: Zgodnie z art. 2 ustawy o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych pkt 7 usługi społeczne oznaczają działania z zakresu edukacji publicznej. Zgodnie z art. 106 Prawa oświatowego w celu zapewnienia</p>		

			<p>prawidłowej realizacji zadań opiekuńczych, w szczególności wspierania prawidłowego rozwoju uczniów, szkoła może zorganizować stołówkę. Korzystanie z posiłków w stołówce szkolnej jest odpłatne. Szkoła publiczna może to zadanie realizować na dwa sposoby – posiadając własną kuchnię albo wykupując usługę cateringową. Pytanie jaki tryb zamówienia będzie prawidłowy biorąc pod uwagę proponowane brzmienie Działu III projektu ustawy o ekonomii społecznej, w szczególności art. 33 projektu ustawy.</p> <p>Przykład 2: gmina organizuje usługi opiekuńcze – w tym celu zatrudnia na podstawie umów cywilnoprawnych opiekunki – czy po wejściu w życie ustawy będzie zobowiązana do zastosowania trybu z art. 33 ustawy o ekonomii społecznej w celu wyboru podmiotu ekonomii społecznej zatrudniającego opiekunki?</p>		
2.	Art. 2 pkt 2	Proponujemy brzmienie: „Partnerstwie publiczno – społecznym – rozumie się przez to umowę o wspólną realizację usługi społecznej zawartą przez jednostkę samorządu terytorialnego z podmiotem ekonomii społecznej”.	Umowę zawsze zawiera jednostka samorządu terytorialnego, a nie organ, bowiem to samorząd ma osobowość prawną. To samorząd będzie stroną tej umowy.		
3.	Art. 2 pkt 2 w zw. a art. 43 ust. 1	Treść obu artykułów jest niespójna.	Do kogo adresowany jest przepis art. 43, skoro definicja partnerstwa publiczno – społecznego z art. 2 pkt 2 wskazuje jako partnera tej umowy jednostkę samorządu terytorialnego, podczas gdy art. 43 wskazuje na organ administracji publicznej.		

4.	Art. 2 pkt 4 ppkt c Art. 76 (zmiana Prawa zamówień publicznych w części dotyczącej art. 94 ust. 1 pkt 3.	Definicja zawarta w niniejszym punkcie jest zbyt szeroka i nieprecyzyjna.	Jeżeli projektodawca miał na celu objęcie rodziców dzieci z rodzin wielodzietnych definicją „osób zagrożeniem wykluczeniem społecznym” to przepis należy przeredagować (być może podzielić na dwie jednostki redakcyjne). Brak odwołania przy osobach nie pozostających w zatrudnieniu lub nie wykonujących innej pracy zarobkowej, do pojęć obowiązujących na gruncie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy będzie rodził problemy interpretacyjne. Również przy rodzicach rodzin wielodzietnych chyba należałoby odwołać się do definicji z ustawy o Karcie Dużej Rodziny.		
5.	Art. 2 pkt 9	Przepis wymaga przeredagowania. Dodatkowo do wyliczenia powinna zostać dodana spółdzielcza umowa o pracę.	W obecnym kształcie definicja zatrudnienia jest niezrozumiała. Spółdzielcza umowa o pracę jest również formą zatrudnienia, która nie została wyliczona w omawianej definicji.		
6.	Art. 3 ust. 2	Należy zezwolić na nabycie statusu przedsiębiorstwa społecznego przez jednostki, nad którymi samorząd terytorialny posiada kontrolę. Z ostrożności w przypadku nie uwzględnienia powyższej uwagi do wyjątków poza spółdzielniami socjalnymi powinny zostać dopisane zakłady aktywności zawodowej, centra i kluby integracji społecznej.	Nie ma uzasadnienia, dla którego jednostki samorządu terytorialnego są wykluczone z możliwości tworzenia przedsiębiorstw społecznych. Są takie miejsca w Polsce, gdzie sektor organizacji pozarządowych praktycznie nie działa. Związek Powiatów Polskich jest przeciwko wykluczeniu możliwości uzyskania statusu przedsiębiorstwa społecznego przez jednostki, nad którymi samorząd terytorialny ma kontrolę.		

			<p>Z ostrożności należy wskazać, że katalog włączeń jest za wąski. Katalog należy rozszerzyć o Zakłady Aktywności Zawodowej, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnoprawnych (Dz. U. 2021.573). w przepisie tym wprost wskazano jednostki samorządu terytorialnego, jako organizatorów ZAZ. Podkreślić trzeba, że czasami prowadzony przez jednostkę samorządu terytorialnego Zakład Aktywności Zawodowej jest jedynym miejscem gdzie osoby z niepełnosprawnościami o stopniu znacznym i umiarkowanym, mogą znaleźć zatrudnienie. Wyłączeniu podlegać powinny również Centra Integracji Społecznej i Kluby Integracji Społecznej, o których to mowa odpowiednio w art. 3 oraz art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz.U. 2020.176). Z niezrozumiałych dla nas przyczyn promuje się, poprzez wyłączenie, spółdzielnie socjalne, pomijając przy tym ZAZ, CIS i KIS.</p>		
7.	Art. 4 ust. 1	Proponowana regulacja spowoduje niespójność z przepisami ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. (Dz.U. 2021.112) o Krajowym Rejestrze Sądowym (dwie firmy). Uzyskanie statutu przedsiębiorstwa społecznego przez podmioty ekonomii społecznej będzie wymagało konieczności zmiany	Dodatkowe koszty dla podmiotów ekonomii społecznej, czasowy brak spójności pomiędzy dwoma rejestrami.		

		wpisu w KRS (w przypadku podmiotów podlegających wpisowi do KRS i nie zwolnionych z opłat). Docelowo wnosimy o rozważenie wprowadzenia podobnych zasad jak w przypadku uzyskania statusu OPP tj. wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.			
8.	Art. 5	Proponujemy zapis „1. Działalność przedsiębiorstwa społeczne służy rozwojowi lokalnemu i ma na celu reintegrację zawodową i społeczną osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. 2. Przedsiębiorstwo społeczne może realizować usługi społeczne.”.	Celem działania przedsiębiorstwa społeczne powinna być zawsze reintegracja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Dodatkowo celem działalności przedsiębiorstwa może być realizacja usług społecznych. Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że przedsiębiorstwo społeczne będzie mogło realizować usługi społeczne bez zatrudniania osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, a to – przy planowanych dalej idących zmianach prawnych (Dział III) związanych z narzucaniem samorządom pierwszeństwa zlecenia realizacji usług przedsiębiorstwom społecznym będzie prowadziło do nadużyć i tworzenia przedsiębiorstw społecznych wyłącznie w celu pozyskiwania środków publicznych. Dodać przy tym należy, że art. 13 ust. 1 projektu ustawy nie będzie tutaj żadną przeszkodą – ponieważ ustawa inaczej niż w przypadku ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie nie wprowadza limitu wynagrodzeń (pomijając fakt, że przepisy te łatwo jest omijać).		
9.	Art. 6 ust. 1	Proponujemy brzmienie „Przedsiębiorstwo społeczne	Przepis powinien wprost wskazywać, że każda z 3 zatrudnionych osób		

		zatrudnia co najmniej 3 osoby na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę, w wymiarze co najmniej ½ etatu, każda.”	powinna być zatrudniona na ½ etatu. Obecnie literalne brzmienie przepisu może prowadzić do wniosku, że wystarczy wskazane osoby zatrudnić na łącznie ½ etatu”.		
10.	Art. 6 ust. 2	Proponujemy brzmienie: „W przedsiębiorstwie społecznym, co najmniej 30% osób zatrudnionych stanowią osoby zagrożone wykluczeniem społecznym, wykonujące prace na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.”	Po pierwsze uwaga nawiązuje do uwagi do art. 5. Po drugie brzmienie przepisu powinno wykluczać próby jego omijania. Wskazana w projekcie wartość 30% powinna być liczona do wymiaru pełnych etatów. Przykład: Przy obecnym brzmieniu przepisu w przedsiębiorstwie, które będzie zatrudniało 100 pracowników, z których 70, zatrudnionych będzie na pełen etat, nie będzie pracownikami zagrożonymi wykluczeniem społecznym a pozostałe 30 osób będą stanowili pracownicy zagrożeni wykluczeniem społecznym, zatrudnieni na ½ etatu – to w przeliczeniu na pełne etaty, aż 82% etatów będą stanowiły, te przeznaczone dla osób, niebędących zagrożonych wykluczeniem społecznym.		
11.	Art. 6 ust. 3 w zw. z art. 8 i 9	Do wyliczenia zawartego w tym przepisie powinny zostać dodane osoby, które realizują indywidualny program rehabilitacji. Ponadto wnosimy o rozważenie skreślenia fragmentu „nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy”.	Za osoby zagrożone wykluczeniem społecznym powinny zostać uznane także osoby realizujące indywidualny plan rehabilitacji. Odnośnie drugiej uwagi – zgodnie z art. 8 plan ma być realizowany do 36 miesięcy ale może być przedłużony po akceptacji przez wojewodę (art. 9). Wydaje się, że w takim przypadku osoby realizujące plan		

			nadal powinny być wliczane do wskaźnika zatrudnienia.		
12.	Art. 7 ust. 1 w zw. z art. 5	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: „Przedsiębiorstwo społeczne zatrudniające powyżej 10 osób, w trybie określonym przez statut, umowę spółki lub inny dokument o tym charakterze, tworzy program reintegracyjny, który określa w szczególności:”	Jest to konsekwencja uwagi zgłoszonej do art. 5. Każde przedsiębiorstwo społeczne powinno działać w celu reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.		
13.	Art. 12	Zakazy określone w art. 12 powinny być zakazami ustawowymi, tak aby nie trzeba było wpisywać ich do statutu, umowy spółki czy innemu dokumentowi o tym charakterze przedsiębiorstwa społecznego. Ewentualnie gdyby przepis został w obecnej formie to proponujemy, aby dokonać następującej zmiany redakcyjnej: „Statut, umowa spółki lub inny dokument o tym charakterze podmiotu ekonomii społecznej, który uzyskał statut przedsiębiorstwa społecznego zabraniają:”	Wszelkie zakazy powinny zostać uwzględnione w ustawie, w innym wypadku potrzeba będzie zmiany wskazanych dokumentów tj. statutu, umowy spółki itd., jeszcze przed otrzymaniem statusu przedsiębiorstwa społecznego. W żadnym wypadku składający wnioski o przyznanie statusu przedsiębiorstwa społecznego, nie mają pewności, że taki status otrzymają, a zgodnie z treścią proponowanego przepisu są zobowiązane do wcześniejszego zastrzeżenia zakazów określonych w art. 12, poprzez zmianę treści dokumentów. Ponadto statut, umowę spółki posiadają podmioty ekonomii społecznej a nie przedsiębiorstwa społeczne (podmiot ekonomii społecznej uzyskuje status przedsiębiorstwa społecznego).		
14.	Art. 13 ust. 1	Przepis będzie bardzo łatwo ominąć np. poprzez wypłatę wysokich wynagrodzeń.	Inaczej niż w ustawie o pożytku publicznym i wolontariacie nie przewidziano żadnych ograniczeń w zakresie maksymalnej wysokości wynagrodzenia.		

15.	Art. 13 ust. 2	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: „W stosunku do podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. d, które uzyskały status przedsiębiorstwa społecznego, art. 183 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze nie stosuje się, w takim zakresie w jakim przewiduje udział w nadwyżce bilansowej, przeznaczonej do podziału między członków zgodnie z zasadami ustalonymi w statucie.”	Przepis powinien wyłączać jedynie wypłaty z nadwyżki bilansowej, nie powinien natomiast wyłączać wypłaty wynagrodzenia za pracę członka spółdzielni.		
16.	Art. 14 ust. 1	Wraz z projektem ustawy powinien zostać przedstawiony projekt rozporządzenia wykonawczego, określający wzór sprawozdania.	Zgodnie z przepisem § 13 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. 2016.283) jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. Do ustawy nie został przedstawiony projekt rozporządzenia wykonawczego zawierający wzór sprawozdania, w związku z czym nie można ocenić czasochłonności jego wypełnienia ani zakresu gromadzonych danych.		
17.	Po art. 14 ust. 1 dodaje się art. 14 ust. 2 w brzmieniu, (nastąpi zmiana numeracji).	Proponuje się dodanie zapisu, zgodnie, z którym sprawozdanie będzie co do zasady jawne (z wyłączeniem danych osobowych pracowników i odbiorców usług będących osobami fizycznymi).	Niektóre dane dotyczące przedsiębiorstwa społecznego powinny być jawne, z wyłączeniem informacji dotyczących danych osobowych osób. Takie rozwiązanie będzie korzystne, szczególnie dla potencjalnych zainteresowanych zakupem usług u przedsiębiorstwa. Dzięki jawności danych będzie można uzyskać informację czym dane przedsiębiorstwo się zajmuje i		

			<p>czy warto podejmować z nim współpracę.</p> <p>Z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwa społeczne będą w dużej mierze bazowały na środkach publicznych (dotacja ma taki charakter) jest to uzasadniony wniosek.</p>		
18.	Art. 16 ust. 3 pkt 1 w zw. z art. 12	Zgodnie z art. 12, określone w tym artykule zakazy należy uprzednio wpisać do statutu, umowy spółki lub innych dokumentach o tym charakterze nie wiedząc czy uzyska się status przedsiębiorstwa społecznego.	Jak już uprzednio wskazano zakazy te powinny zostać wpisane do ustawy, tak aby nie było konieczności ich powielania we wskazanych w przepisach dokumentach.		
19.	Art. 16 ust. 3	W regulacji brakuje przepisów wskazujących w jaki sposób i na podstawie jakich dokumentów będzie weryfikował spełnianie minimalnych wymagań dotyczących zatrudnienia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz spełnieniem innych wymagań. Przepis jest lakoniczny.	<p>W zaproponowanym brzemieniu przepisów nie jest jasne kto będzie upoważniony, na jakim etapie i na jakiej podstawie do weryfikacji wskaźnika zatrudnienia osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Dla przykładu jak zweryfikować zatrudnienie osób z zaburzeniami psychicznymi – na podstawie jakich dokumentów.</p> <p>Lakoniczność przepisów rodzi obawę, że każdorazowo to samorząd zlecając usługę przedsiębiorstwu społecznemu będzie musiał weryfikować spełnienie przez podmiot ekonomii społecznej warunków do uzyskania statusu przedsiębiorstwa społecznego.</p>		
20.	Art. 19 i 21	Istnieje obawa, że nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa społecznego, przez wojewodów nie będzie skuteczny.	Wojewodowie nie będą w stanie w ramach swoich struktur skutecznie kontrolować podmiotów ekonomii społecznej. W OSR nie przewidziano żadnych środków na ten cel a to rodzi obawę, że status przedsiębiorstwa i uzyskane z tego		

			tytułu przywileje nie będą weryfikowane co otwiera pole do nadużyć.		
21.	Art. 22 ust. 1	Przepis wymaga ponownej redakcji. Przepisy nie określają jak powinien zareagować podmiot publicznych, który zawarł z podmiotem ekonomii społecznej umowę np. na udzielenie dotacji albo umowę partnerstwa, a w trakcie jej obowiązywania podmiot stracił status przedsiębiorstwa społecznego.	Istnieją różne przesłanki wykreślenia z wykazu przedsiębiorstw społecznych, dla których stosuje się różne zasady. Nie zawsze wojewoda powinien wzywać do zaniechania naruszeń wymogów (w trybie art. 18), jeżeli dany podmiot nie jest już zainteresowany posiadaniem statusu przedsiębiorstwa ekonomii społecznej. Pytanie również, czy wykreślenie na wniosek powinno mieć formę decyzji administracyjnej. Skutki wykreślenia podmiotu są w projekcie niedookreślone.		
22.	Art. 22 ust. 1 w zw. z art. 16	Usunięcie niespójności pomiędzy przepisami.	W art. 16 brakuje przepisów, które zakazywałyby uzyskania statusu przedsiębiorstwa ekonomii społecznej przez podmioty, względem których wszczęto postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne a jest to podstawa do utraty statusu przedsiębiorstwa społecznego.		
23.	Art. 23	Podmiot ekonomii społecznej, który utracił status przedsiębiorstwa społecznego na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, może ponownie uzyskać ten status nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna, o której mowa w art. 22 ust. 1, stała się ostateczna.	Termin 1 roku wydaje się być terminem zbyt krótkim, zatem proponujemy aby zastosować termin 3 lat. Dla przykładu przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru działalności regulowanej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o wykreśleniu go z rejestru.		

24.	Art. 24 ust. 2 pkt 5	Powinien być numer NIP, REGON, KRS oraz numer innej ewidencji/rejestru.	W wykazie powinny zawierać się również informacje dotyczące numeru w innej ewidencji. Na przykład koła gospodyń wiejskich posiadają stosowne numery w Krajowym Rejestrze Kół Gospodyń Wiejskich a stowarzyszenia numery takie posiadają w Rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Numery te powinny zostać ujęte w wyliczeniu.		
25.	Art. 24 ust. 2 pkt 6	Oprócz przedmiotów podstawowej działalności powinny zostać ujęte też inne przedmioty działalności.	Podanie tylko jednego przedmiotu działalności – podstawowej, wydaje się zbyt ograniczoną daną. Dla przykładu zgodnie z art. 40 pkt 1 ustawy z przepisami ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. (Dz.U. 2021. 112) o Krajowym Rejestrze Sądowym, w KRS zamieszcza się przedmiot działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) – nie więcej niż dziesięć pozycji, w tym jeden przedmiot przeważającej działalności na poziomie podklasy. Pozycje te powinny zostać ujęte również w niniejszym wykazie.		
26.	Art. 24 ust. 3	Przepis wymaga uzupełnienia.	Przepis nie określa terminu dla ministra, do aktualizacji wykazu, chyba, że wykaz ten będzie prowadzony w sposób elektroniczny i w praktyce to wojewodowie będą aktualizować wykaz (jeżeli tak przepis powinien to odzwierciedlać).		
27.	Art. 32 ust. 1	Przepis należy wykreślić.	Jednostki samorządu terytorialnego realizują zadania publiczne na podstawie przepisów, które określają zasady i sposób ich		

			<p>realizacji. Realizacja usług społecznych i sposób doboru środków przez jednostki samorządu terytorialnego powinna zależeć od wyłącznej woli samorządów oraz od możliwości lokalnych.</p> <p>Jest pewnym kuriozum, że ustala się odmienne standardy dla administracji rządowej i samorządowej (patrz art. 32 ust. 3 projektu ustawy).</p>		
28.	Art. 33 ust. 1	<p>Przepis w obecnym brzmieniu jest nieprecyzyjny. Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „Organ administracji publicznej może zapewnić realizację usług społecznych przez udzielenie dotacji celowej podmiotom ekonomii społecznej.”</p> <p>W przypadku pozostawienia projektu w obecnym kształcie Związek Powiatów Polskich będzie opiniował projekt negatywnie.</p>	<p>W związku z przytoczoną na wstępie definicją usługi społecznej, nie do końca jest jasne co będzie kryło się pod tym terminem. Czy każda usługa społeczna spełniająca wymogi definicji (która jest bardzo szeroka) będzie musiała być realizowana zgodnie z wymogami niniejszej ustawy? Proponujemy, aby zamiast obligatoryjnego zapewnienia realizacji usług społecznych przez udzielenie dotacji celowej podmiotom ekonomii społecznej, zastosować fakultatywność regulacji.</p> <p>Po drugie z przyczyn ustrojowych przepis jest nie do zaakceptowania ponieważ narzuca jednostkom samorządu terytorialnego sposób realizacji zadań publicznych.</p> <p>Nie oszacowano kosztów wejścia w życie proponowanej regulacji – tymczasem literalne brzmienie wskazuje, że niezależnie od wartości planowanego zamówienia JST zawsze będzie musiała skorzystać z procedury o której mowa w art. 33 a jeżeli nie dojdzie do zawarcia umowy dopiero wtedy może</p>		

			<p>skorzystać z trybu przewidzianego w Prawie zamówień publicznych. Powyższe będzie miało również wpływ na sprawność i szybkość realizacji zadań publicznych. Wspieranie przedsiębiorstw społecznych powinno mieć charakter fakultatywny i zależeć od tego jaką politykę w tym zakresie przyjął dany samorząd i uwzględniać lokalną specyfikę.</p>		
29.	Art. 33 ust. 1 pkt 3	<p>Z uwagi na niespójne nazewnictwo proponujemy następujące brzmienie: „w formie zlecenia realizacji zadań publicznych po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert z odpowiednim zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, z zastrzeżeniem, że do złożenia ofert są uprawnione podmioty ekonomii społecznej.”.</p> <p>Ponadto brakuje przepisów, które określałyby zasady postępowania w przypadku gdy przepisy innych ustaw będą określały inne tryby zlecenia usług. Mogą pojawić się trudności w jednoznacznym określeniu, które przepisy stanowią przepisy ogóle, a które szczególne.</p> <p>W przypadku pozostawienia projektu w obecnym kształcie Związek Powiatów Polskich będzie opiniował projekt negatywnie.</p>	<p>Ustawa o pożytku publicznym i wolontariacie przewiduje formę zlecenia (w której mieści się wsparcie lub powierzenie zadania). Ta pierwsza forma daje możliwość oczekiwania od oferenta wniesienia wkładu finansowego.</p> <p>Z uwagi na pokrywanie się w dużej mierze obszaru, w którym będą działać przedsiębiorstwa społeczne ze sferą zadań publicznych z art. 4 ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie obecną propozycję oceniamy jako wprowadzenie bokiem ograniczenia możliwości zastosowania przekazania dotacji na wsparcie realizacji usług społecznych i wprowadzenie w to miejsce co do zasady 100% finansowania usług realizowanych przez sektor pozarządowy przez samorządy. Stawia to pod znakiem zapytania sens współpracy (brak wartości dodanej z takiej współpracy po stronie sektora publicznego). Ponadto taka regulacja pogłębi tylko zjawisko „grantozji” w sektorze pozarządowym.</p>		

			<p>Odnośnie braku spójności z przepisami innych ustaw:</p> <p>Przykład 1: Zadania z zakresu zdrowia mieszczą się w przyjętej w projekcie definicji usług społecznych. Samorządy mogą realizować program polityki zdrowotnej, wybór realizatora odbywa się w trybie konkursowym do którego nie stosuje się prawa zamówień publicznych (co wynika z ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Pytanie czy po wejściu w życie ustawy o ekonomii społecznej będzie miał wybór pomiędzy trybami z obu ustaw czy pierwszeństwo będą miały przepisy ustawy o ekonomii społecznej?</p> <p>Przykład 2: 28 maja br. Sejm przyjął ustawę o zmianie ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz niektórych innych ustaw. Sprawy mieszkalnictwa mieszczą się w obszarze usług społecznych zgodnie z projektem ustawy o ekonomii społecznej. We wspomnianej na wstępie ustawie wprowadza się przepisy o społecznej agencji najmu, wskazując jednocześnie jakie typy podmiotów mogą prowadzić społeczne agencje najmu (katalog niepokrywający się z katalogiem podmiotów ekonomii społecznej) oraz tryb zlecenia usług (wsparcie/powierzenie realizacji zadań w trybie ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie).</p>		
--	--	--	--	--	--

30.	Art. 33 ust. 2, 3, 4 i 5	Przepisy należy wykreślić.	Proponowana zmiana jest konsekwencją uwag do art. 33 ust. 1		
31.	Art. 36 ust. 4	Doprecyzować przepis, analogiczne zmiany wprowadzić w ustawie o pożytku publicznym i wolontariacie.	Zdajemy sobie sprawę, że przepis jest wzorowany na analogicznym przepisie z ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie jednak nie uwzględnia on faktu, że w niektórych samorządach struktura organizacyjna jest rozbudowana i zleceń zadań zajmują się (na podstawie upoważnienia) kierownicy odrębnych jednostek organizacyjnych, które posiadają własne strony BIP. Proponujemy również skreślenie obowiązku ogłoszenia w siedzibie organu ogłoszenia – w przypadku Prawa zamówień publicznych zrezygnowano z obowiązku publikowania wydruków ogłoszeń w siedzibie zamawiającego.		
32.	Art. 40 ust. 2	Przepis jest nieprecyzyjny.	Z treści artykułu i ustawy nie wynika, jakie przypadki można uznać za uzasadniające realizację usługi w partnerstwie publiczno-społecznym. Wydaje się, że w omawianym przypadku podmiot publiczny powinien zaniechać dalszych czynności i wszcząć postępowanie w trybie art. 44 ustawy.		
33.	Art. 41	Przepisy należy przenieść do art. 39 ust. 3 pkt . Proponowane brzmienie „wagę przypisaną kryterium oceny złożonych ofert, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia najlepszej relacji jakości usługi społecznej do kosztów jej realizacji”.	W procedurze zastosowano odwróconą kolejność. Ocena ofert dokonywana jest zawsze na podstawie ustalonych uprzednio kryteriów.		

34.	Art. 42 ust. 3	Wraz z projektem ustawy powinien zostać przedstawiony projekt rozporządzenia wykonawczego, określający wzory, o których mowa w art. 42 ust. 3.	<p>Zgodnie z przepisem § 13 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. 2016.283) jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. Do ustawy nie został przedstawiony projekt rozporządzenia wykonawczego zawierający wzór: oferty o której mowa w art. 39 ust. 1, umowy o której mowa w ust. 1 oraz sprawozdania o którym mowa w ust. 2.</p> <p>Mając na względzie doświadczenia z ustawą o pożytku publicznym i wolontariacie zwracamy uwagę, że ramowe wzory dokumentów nie zawsze uwzględniają specyfikę i potrzeby jednostek samorządu terytorialnego oraz zleczanych zadań a są wątpliwości w jakim zakresie zlecający może modyfikować ich treść.</p>		
35.	Art. 43 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 2	Treść obu artykułów jest niespójna.	Do kogo adresowany jest przepis art. 43, skoro definicja partnerstwa publiczno – społecznego z art. 2 pkt 2 wskazuje jako partnera tej umowy jednostkę samorządu terytorialnego, podczas gdy art. 43 wskazuje na organ administracji publicznej.		
36.	Art. 52 ust. 5	Wraz z projektem ustawy powinien zostać przedstawiony projekt rozporządzenia wykonawczego, określający kto i na jakich zasadach	Zgodnie z przepisem § 13 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. 2016.283)		

		będzie mógł starać się o przyznanie akredytacji.	jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. W chwili obecnej nie jest jasne kto będzie mógł ubiegać się o akredytację oraz na jakich zasadach będzie ona przyznawana.		
37.	Art. 54 ust. 1 pkt 2	Przepis wymaga doprecyzowania.	Przepis powinien być bardziej precyzyjny i wskazywać w jaki sposób będą wybierani członkowie Krajowego Komitetu, reprezentujący jednostki samorządu terytorialnego. W tym wypadku decydujący głos w sprawie wyboru przedstawicieli powinna mieć Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.		
38.	Art. 56	Kadencja Krajowego Komitetu trwa 5 lat.	Proponowana 3-letnia kadencja wydaje się być zbyt krótką.		
39.	Art. 59	Wraz z projektem ustawy powinien zostać przedstawiony projekt rozporządzenia wykonawczego, określającego tryb zgłaszania kandydatów na członków Krajowego Komitetu, organizację oraz tryb działania Krajowego Komitetu.	Zgodnie z przepisem § 13 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”(Dz. U. 2016.283) jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. W chwili obecnej nie jest jasne jaki będzie tryb zgłaszania kandydatów na członków Krajowego Komitetu organizacja oraz tryb działania Krajowego Komitetu.		
40.	Art. 62 ust. 1	Przepis wymaga doprecyzowania.	W Regionalnym Komitecie winni być reprezentowani przedstawiciele wszystkich szczebli jednostek samorządu terytorialnego. W obecnym kształcie przepis nie		

			zawiera przejrzystości co do tej kwestii.		
41.	Art. 67 pkt 1	Przepisy należy wykreślić.	Strategia jest dokumentem nie jest dokumentem o charakterze operacyjnym. W dokumentach tego typu nie określa się jakie zadania publiczne i usługi społeczne będą zlecane w trybach określonych ustawą. Niezależnie od tego, w ustawie brakuje przepisu przejściowego, do kiedy należy zaktualizować strategię rozwiązywania problemów społecznych i strategię w zakresie polityki społecznej.		
42.	Art. 67 pkt 2	Przepis wymaga preredagowania.	W proponowanym brzmieniu przepis będzie budził wątpliwości co do możliwości zlecenia zadania poprzez wparcie (a nie tylko powierzenie realizacji zadania).		
43.	Art. 73	Przepis wymaga preredagowania.	W obecnym kształcie przepis sugeruje, że będzie można zlecać realizację zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 18 ust. 2 i 3, art. 60 ust. 1, art. 76 ust. 1, art. 92 ust. 2 i 3 i art. 154 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, wyłącznie podmiotom ekonomii społecznej. W proponowanym brzmieniu przepis będzie budził wątpliwości co do możliwości zlecenia zadania poprzez wparcie (a nie tylko powierzenie realizacji zadania).		
44.	Art. 76	W zmienianym art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo zamówień	Zapewnienie spójności przepisów.		

		<p>publicznych przed słowem niepełnosprawnych dopisać osób.</p> <p>Pojawia się również wątpliwość, czy w art. 2 projektu ustawy o ekonomii społecznej celowo pominięto wśród osób marginalizowanych osoby, wskazane w projektowanym art. 94 ust. 1 pkt 4 PZP (uchodźcy).</p>			
--	--	--	--	--	--